

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR – 700- 89 (94) 05-09/KSR

Warszawa, dnia 23 marca 2009 r.

DECYZJA DNR-1/ 38 /2009

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z póź. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy wznowienia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa przedłużaczy elektrycznych trzygniazdowych z przewodem H05VV – F 3x1mm² o długości 1,5m, wprowadzonych na rynek przed dniem 1 maja 2004 r. przez przedsiębiorcę Jerzego Znamirowskiego, prowadzącego działalność pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „ELGOTECH” w Zielonkach k. Krakowa, w której Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją nr 123/2008 z dnia 31 grudnia 2008 r. odmówił wznowienia postępowania, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 18 stycznia 2009 r. przedsiębiorca Jerzy Znamirowski, prowadzący działalność pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „ELGOTECH” w Zielonkach k. Krakowa, reprezentowany przez adwokata Marcina Banasika (dalej „strona postępowania”), złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wznowienia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa przedłużaczy elektrycznych trzygniazdowych z przewodem H05VV – F 3x1mm² o długości 1,5m (dalej „przedłużacze”), wprowadzonych przez stronę postępowania na rynek przed dniem 1 maja 2004 r. Postępowanie to zostało zakończone decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) nr 123/2008 z dnia 31 grudnia 2008 r., w której to decyzji Prezes UOKiK stwierdził brak podstaw do uchylenia dotychczasowej decyzji z przyczyn

wskazanych w art. 145 § 1 pkt 5 i odmówił uchylenia decyzji ostatecznej w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu. Sprawa ogólnego bezpieczeństwa przedłużaczy została zakończona ostateczną decyzją Prezesa UOKiK nr 80/2006 z dnia 10 lipca 2006 r. Decyzja ta utrzymała w mocy wcześniejszą decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr 44/2006 z dnia 30 marca 2006 r., w której na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. c) w związku z art. 5 ust. 1, art. 4 ust.1, art. 10 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275) (dalej „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), nakazano stronie ostrzeżenie konsumentów o zagrożeniu stwarzanym przez przedłużacze.

Wnosząc o wznowienie postępowania, strona postępowania wskazała jako podstawę wniosku przesłanki wymienione w art. 145 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten pozwala wznowić postępowanie administracyjne w sytuacji, gdy wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nie znane organowi, który wydał decyzję, w tym przypadku Prezesowi UOKiK. Jako nową okoliczność strona wskazała wadliwe ustalenie stanu faktycznego. Nieprawidłowość w ustaleniu stanu faktycznego miała polegać na tym, że organ nadzoru oparł swoje ustalenia na sprawozdaniu z badania wyrobu nr TS-4.8475 z dnia 1 września 2004 r., wykonanego przez Laboratorium Badawcze Biura Badawczego ds. Jakości Stowarzyszenia Elektryków Polskich (BBJ SEP) w Warszawie. Zdaniem strony badania zostały przeprowadzone w sposób nieprawidłowy i nie mogą być podstawą do uznania produktu za niebezpieczny. Zasadność zarzutów strony postępowania miała potwierdzać ekspertyza techniczna nr 08-046-E01, wykonana przez Zakład Badań i Rozwoju „KALIBRUX”, którą dołączono do pisma z dnia 1 sierpnia 2008 r. W ekspertyzie tej zakwestionowano prawidłowość wykonania szeregu czynności w ramach dokonywanej oceny zgodności produktu z wymaganiami bezpieczeństwa. Na tej podstawie strona postępowania stwierdziła, że badanie wykonane przez BBJ SEP nie powinno zostać uwzględnione przy ponownym rozpoznawaniu sprawy. W opinii strony postępowania z powyższego powodu, organ wydając decyzję w sprawie wznowienia nie powinien także powoływać się na wyroki wydane w ramach sądowno-administracyjnej kontroli postępowania. W ocenie strony postępowania zarówno wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (wyrok z dnia 21 lutego 2008 r., sygn. akt VI SA/Wa 1902/07), jak i wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok z dnia 9 października 2007 r. sygn. akt II GSK 165/07) oparte były na materiale dowodowym odmiennym od dostępnego obecnie organowi administracji. Wskazane powyżej okoliczności, w opinii strony postępowania uzasadniają wznowienie postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa przedłużaczy, w toku którego należy uwzględnić zmianę stanu faktycznego.

Pismem z dnia 29 stycznia 2009 r. Prezes UOKiK, na podst. art. 61 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego zawiadomił stronę postępowania o wszczęciu postępowania w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy o wznowienie postępowania dot. ogólnego bezpieczeństwa przedłużaczy wprowadzonych na rynek przez stronę postępowania przed 1 maja 2004 r. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadania się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona postępowania skorzystała z przysługujących jej praw i dnia 18 lutego 2009 r. zapoznała się z aktami zgromadzonymi w sprawie. Ponadto strona postępowania złożyła pismo datowane na 18 lutego 2009 r., w którym przedstawiła ponownie swoje stanowisko w sprawie. Pismo to przytaczało główne zarzuty stawiane badaniu BBJ SEP. Dołączono do niego ponadto pismo Zakładów Badań i Atestacji „ZETOM” w Katowicach z dnia 15 stycznia 2008 r., w którym jednostka ta udzieliła odpowiedzi na pytania strony postępowania dotyczące przedłużaczy oraz metodologii ich badania, a także ocenia badanie wykonane przez BBJ SEP jako niedające podstaw do stwierdzenia, że przedłużacze nie spełniają wymagań bezpieczeństwa stawianych tego typu produktom. Do pisma dołączono także wykonane przez Zakłady Badań i Atestacji „ZETOM” w Katowicach badania pomiaru przyrostu temperatury przewodu przedłużaczy (sprawozdanie z badań nr B/2007/227 z dnia 24 września 2007 r.).

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził, co następuje:

Istotą postępowania odwoławczego, które w przypadku spraw rozpatrywanych przez Prezesa UOKiK ma charakter ponownego rozpatrzenia sprawy jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych wyłącznie rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Przedmiotem postępowania zakończonych decyzją Prezesa UOKiK nr 123/2008 w sprawie wznowienia postępowania dot. ogólnego bezpieczeństwa przedłużaczy elektrycznych trzygniazdowych z przewodem H05VV – F 3x1mm² o długości 1,5m, wprowadzonych na rynek przed dniem 1 maja 2004 r. przez przedsiębiorcę Jerzego Znamirowskiego, prowadzącego działalność pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „ELGOTECH” w Zielonkach k. Krakowa było ustalenie, czy zaistniały przesłanki dające podstawę do wznowienia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa przedłużaczy. W przypadku stwierdzenia istnienia podstaw do

uchylenia decyzji z przyczyn określonych w art. 145 § 1 k.p.a., organ administracji uchyła decyzję dotychczasową i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy.

Składając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania jako podstawę prawną przywołała art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a., a jako nową okoliczność faktyczną strona wskazała wadliwe ustalenie stanu faktycznego. Wadliwe ustalenie stanu faktycznego przez organ administracji miało wynikać z uwzględnienia przy ocenie bezpieczeństwa przedłużaczy sprawozdania z badań BBJ SEP, którego prawidłowość strona postępowania podważała w toku postępowania odwoławczego.

W ocenie Prezesa UOKiK, podnoszona przez stronę postępowania przesłanka wadliwego ustalenia stanu faktycznego nie może stanowić podstawy do wznowienia postępowania na gruncie przywołanego przepisu Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten pozwala bowiem wznowić postępowanie w sytuacji, gdy wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności lub dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nie znane organowi, który wydał decyzję. Strona postępowania wskazując na nowe okoliczności skupia się na podważeniu wiarygodności sprawozdania z badań BBJ SEP, będącego jedną z podstaw oceny bezpieczeństwa przedłużaczy. Pisma strony postępowania oraz przedstawiane wraz z nimi ekspertyzy jednostek badawczych podważają prawidłowość oceny w odniesieniu do zagrożenia związanego z przyrostem temperatury podczas obciążania przedłużacza prądem, nieprawidłowości w oznakowaniu oraz siły niezbędnej do wyjęcia wtyczki. Podobne zarzuty były już jednak podnoszone w toku postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Nie można więc ich uznać za okoliczność, która wyszła na jaw, a nie była znana organowi wydającemu decyzję. Organ nadzoru w dniu wydania decyzji w sprawie ogólnego bezpieczeństwa przedłużaczy (decyzja Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr 44/2006 z dnia 30 marca 2006 r.), znał okoliczność wskazywaną w niniejszym postępowaniu jako nową i w momencie wydawania decyzji dokonał oceny tej okoliczności. Odmienna ocena dowodu lub okoliczności, które istniały i były znane organowi nie może stanowić uzasadnienia do wznowienia postępowania. W podobny sposób traktuje tą sytuację orzecznictwo (wyrok NSA z 27 września 2006 r., II OSK 1128/05). Wznowienie na takiej podstawie postępowania stanowiłoby rażące naruszenie prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.

Nowe dowody, w postaci ekspertyzy Zakładu Badań i Rozwoju „KALIBRUX”, przedstawionej razem z wnioskiem o wznowienie postępowania, a także pisma Zakładów Badań i Atestacji „ZETOM” w Katowicach opisującego wymagania stawiane przedmiotowym przedłużaczom oraz krytycznie oceniające badania BBJ SEP, zostały sporządzone już po wydaniu decyzji ostatecznej w sprawie ogólnego bezpieczeństwa przedłużaczy. Nie istniały więc one w dniu wydawania decyzji. Co więcej, oba powyższe dokumenty odnoszą się do dowodu istniejącego i znanego organowi w momencie wydawania decyzji ostatecznej. Mogą zatem służyć jedynie

odmiennej ocenie stanu faktycznego od oceny dokonanej przez organ przy wydawaniu ostatecznej decyzji. Ta okoliczność, jak wspomniano powyżej, nie stanowi jednak podstawy do wznowienia postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy, albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu nowych okoliczności wskazanych przez stronę w toku postępowania odwoławczego, zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia, że decyzja nr 123/2008 była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów

Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

adwokat Marcin Banasik
Euleo M. Banasik sp.k.
Ul. Bociana 22
31-231 Kraków